

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 2118

гр. София, 19.01.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в
закрито заседание на 19.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

като разгледа дело номер **10799** по описа за **2024** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.248 ГПК вр. с чл.161, ал.1 от ДОПК.

Образувано е по искане на ответника от 08.01.2026г. за изменение на решение №43157 от 23.12.2025г. в частта на присъденото юрк.възнаграждение от 10 000лв.. Иска се по-висок размер съобразно материалния интерес, като се изтъква равнопоставеност на страните. Подчертава се, че при уважаване на жалбата по чл.161, ал.1 от ДОПК на пълномощника на жалбоподателя би се присъдило адвокатско възнаграждение за един адвокат съобразно Наредба 1/2004г., поради което и на юрк.възнаграждението трябва да се по този ред.

Жалбоподателят изразява становище с молба от 16.01.2026г. Позовава се на нормата на чл.161, ал.2 от ДОПК, където може и служебно да направи преценка за прекомерност на юрк.възнаграждение. Солидализира се с приложението на решение по дело с-438/22г. визирано в мотивите на оспорения акт, поради което моли да се остави молбата без уважение.

Съдът намира следното:

В решението е посочено, че с оглед изхода на спора -отхвърляне на исковата претенция, трябва да се присъди юрк.възнаграждение на ответника, но същото не трябва да е в минимален размер по Наредба 1/2004г.. Съдът се е мотивирал с решение от 25.01.2024г. по дело С-438/2022г., че този минимален размер съобразно материалния интерес не е обвързващ за съда и че същият може да определи възнаграждение под него. Конкретно за юрк.възнаграждение - съдът се е съобразил с проведените съдебни заседания, предмета на спора и липсата на фактическа и правна сложност.

Съдът не намира основания за промяна на констатациите си. Видно от ал.2 на чл.161 от ДОПК "при прекомерно възнаграждение за адвокат без оглед на действителната правна и фактическа сложност на делото - съдът може да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл. 36 от Закона за адвокатурата." т.е. в ДОПК е заложеното правото на съда да ревизира адвокатското възнаграждение, но и по аналогия юрисконсулското. Посочения праг в Наредба 1/2004г. съгласно визираното тълкуване на Съда на ЕС в решение С-438/2002г. не обвързва съда /тъй като противоречи на ПЕС -чл.101 §.1 от ДФЕС/ при разноските както на жалбоподателя, така и на ответника. Не е спорно, че с РА са

установени допълнително задължения за корпоративен данък за 2016г. са главница 80 897,35лв. /лихва 60 558,86лв.-таблица 4 от РА на л.33/, за 2018г.- 987 824,38лв. /лихва от 540 327,86лв./ и ДДС за довносяне за данъчен период м.06.2019г. главница 28 733,49лв. и 14 881,52лв.лихва /не както е посочено изначално в решението 43 531,41лв., за което има решение №2115 за ЯФГ/ и за дан.период м.01.2020г. главница 304 066,03лв. и лихва 139 150,62лв. или общо 2 154 795,31лв.. Не е спорно, че на база на тази стойност минималното по Наредба 1/2004г. е поисканото с молбата от 57 121, 93лв. юрк.възнаграждение, но съответно съдът го е определил на 10 000лв.. Необосновано е цитираната практика на ВАС, която не е тълкувателна. В този смисъл може да се посочи и практика на ВАС за обратното /решение №6718 от 19.08.2025г. по адм.дело №3473/25г. на ВАС, с което е оставено в сила опр.№25599 от 14.11.2024г. по адм.дело №11732/22г. АССГ за разноските/.

Следователно молбата е неоснователна и трябва да се отхвърли.

ВОДИМ СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ като неоснователно искането на ответника, с молба от 08.01.2026г. за изменение на присъденото юрк.възнаграждение с решението по делото.

Определението може да се обжалва с частна жалба в 7-дневен срок пред ВАС чрез АССГ. Преписи на страните.

Съдия: